

[Albrechtsen]

man har gjort. Man har rent faktisk lavet en tillægsprotokol, fordi man var klar over, da man lavede tillægsprotokollen, at netop disse nye superradaranlæg kan og vil blive brugt, hvis der oprettes antiraketsystemer som f.eks. det ERIS-raketsystem, der nu er på trapperne i USA. Netop derfor satte man sig ned og lavede en tillægsprotokol, som lige præcis forbyder den slags anlæg, som nu er næsten ved at være færdig i Thule. Den tillægsprotokol er jo lige netop oprettet og indgået af de to stater for at forhindre, at der skulle kunne opstå den situation, at man ved at kalde noget for en modernisering af et eksisterende anlæg oprettede et superanlæg, som kan bruges og misbruges til offensive formål som led i et antirakeforsvar. Det er lige præcis det, der er kernen i sagen.

Dernæst siger ministeren igen, at han har svaret på, hvad det er for en undtagelse, der gælder, det er artikel VI. Der er to punkter i artikel VI, men der er ingen af disse to punkter i artikel VI, som kan bruges i Thule. Det ene punkt drejer sig om anlæg, der ligger i USAs nationale periferi. Thule ligger ikke i USAs nationale periferi. Thule ligger på dansk-grønlandsk territorium. Der er intet i artikel VI, der kan bruges, men ministeren bliver ved med at sige, at artikel VI er undtagelsen. Vi må dog kunne få at vide, hvad det er, ministeren hænger sin hat på.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg lagde med en vis forbløffelse mærke til, at ministeren end ikke forsøgte at besvare mine spørgsmål, og det tager jeg som et udtryk for, at min dokumentation er holdbar. Der står i de amerikanske kongreshøringer, og der står i den pågældende rapport fra det amerikanske flyvevåben fra 1980, at det er usandt, hvad ministeren har oplyst Folketinget om. Ministeren har oplyst Folketinget om, at det var indlysende, at man skulle anvende en phased array-radar. Det blev forkastet af det amerikanske flyvevåben i 1980. Er det ministeren, der lyver, eller er det det amerikanske flyvevåben?

Ministeren påstår, at et phased array-system er billigere, end det ville have været at modernisere radaren. Det amerikanske flyvevåben påstod i 1980, at det ville koste ca. det dobbelte at erstatte det med et phased array-

system. Er det ministeren, der lyver, eller er det det amerikanske flyvevåben?

Ministeren påstår, at denne sag først blev rejst for et par måneder siden. Den blev, som det er fremgået til overflod, ifølge det amerikanske flyvevåben i hvert fald allerede rejst i 1980. Er det ministeren, der lyver, eller har det amerikanske flyvevåben løjet for den amerikanske Kongres?

Ministeren påstår endelig, at array-raketprojektet er noget nærmest ikke eksisterende, skønt der netop er bevilget en halv mia. dollars til Lockheed, og skønt vi for ganske kort tid siden har hørt af general Abrahamson i den amerikanske Kongres' høringer, at man nu er i gang med at udbyde kontrakter til folk, der skal kunne producere disse missiler til en ganske bestemt pris. Er det SDI-kontoret, der lyver for den amerikanske Kongres, eller er det udenrigsministeren, der lyver for Folketinget?

Jeg synes, det er en uhyggelig og usmageleg måde, denne debat på mange punkter er blevet ført på, og jeg synes, det er en lille smule rystende, at det, selv om dette spørgsmål handler om noget penibelt sikkerhedspolitisk, ser ud til, at ministeren får lov til at slippe af sted med så flagrante usandheder, så mange og så tydelige, som vi har set det i denne sag, og jeg er overbevist om, at det sidste ord ikke er sagt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Pelle Voigts karakteristik af denne debat kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Jeg er bare ikke sikker på, vi lægger det samme i ordene, og sådan er det jo så tit, når man diskuterer; når man lægger noget forskelligt i det, risikerer man at tale forbi hinanden.

Hr. Pelle Voigt påstår, at jeg på en lang række punkter skulle have misinformeret Folketinget. Jeg ser frem til at modtage en ordentlig opstilling af, hvad det er for ting, og dér gælder det ikke, som hr. Pelle Voigt har forsøgt, at komme med punkter, hvorpå vi anlægger forskellige vurderinger. De par konkrete spørgsmål, hr. Pelle Voigt trækker frem her, er jo fuldstændig ligegyldige i sammenhængen, bedst illustreret ved hr. Pelle Voigts tale om dette glimt i nogle forskeres øjne, dette ERIS-projekt, hvor min argumentation netop var, at hvis man virkelig gik ind på hr. Pelle Voigts meget spekulative tanke-